

۷۶ - مائده سماوی و نان حیات جاوید و فداء

و نیز از حضرت بهاءالله در لوحی است قوله ج و ع این مائده ابدیه سبب حیات ابدی است و مائده در رتبه و مقام اول ذکری است که از قلم اعلی مخصوص عباد و اماء نازل میشود هنیئا للفائزین واللفائزات .

و در لوحی دیگر قوله الاعز من فاز بهذا الامر انه فاز بنعمة الله و المائدة المنزلة من سماء اسمه الکریم .

و در کتاب ایقان است قوله الاعلی این همان مائده است که میفرماید ربنا انزل علینا مائده من السماء .

و از حضرت عبدالبهاء در جواب سئوالات قسیسان پاریس است قوله العزیز آن مائده که بر حضرت مسیح نازل میشد و بر حضرت مریم نازل میشد آن محبة الله بود روح انسانی از او زنده میشد غذای قلوب بود تأثیرات این غذای جسمانی موقت است اما تأثیرات آنغذای آسمانی ابدی است درین غذا حیات جسم است اما در آنغذا حیات روح و از آنحضرت در مفاوضات است قوله العزیز مقام حضرت مسیح کمال محض بود آن کمالات الهیه مانند آفتاب اشراق بر جمیع نفوس مؤمنه نمود و فیوضات انوار در حقایق نفوس ساطع و لامع گردید این است که میفرماید من نان نازل از آسمان هستم و هر کس نان تناول نماید یعنی هر کس ازین غذای الهی نصیب برد بحیات ابدیه رسد این است که هر کس از این فیض نصیب برد و ازین کمالات اقتباس کرد حیات ابدیه یافت و از فیض قدیم استفاضه نمود از ظلمات ضلالت رهائی یافت و بنور هدایت روشن گشت صورت این حبه فدای شجره شد ولی کمالات حبه بسبب این فدا ظاهر و آشکار گردید ... مقصد ازین نان مائده آسمانی و کمالات الهی است ... مقصد از خون نیز روح حیات است و آن کمالات الهی و جلوه ربانی و فیض صمدانی است ... این نان و خمر رمزی بود و آن عبارت از آن بود که فیوضات و کمالات من بشما داده شده و چون ازین فیض مستفیض شدید حیات ابدیه یافتید و از مائده آسمانی بهره و نصیب بردید .